

FOAIE PAROHIALĂ FEBRUARIE 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

Sacramentul Sfintei Euharistii (II) Cum trăim Euharistia?

Continuă și în această lună parcursul nostru catehetic despre Euharistie și vă invit să ne punem câteva întrebări cu privire la raportul dintre Euharistia pe care o celebrăm și viața noastră, ca Biserică, și individual, fiecare creștin în parte: ***Cum trăim Euharistia? Când mergem duminica la Liturghie, cum o trăim? Este numai un moment de sărbătoare, este o tradiție consolidată, o obligație, este o ocazie pentru a ne întâlni sau pentru a ne simți în ordine, sau este ceva mai mult?***

Este foarte important ca mergând la Liturghie să ne simțim iertați și gata să iertăm. Uneori, unii întreabă: „De ce trebuie mers la biserică, dat fiind faptul că cel care participă în mod obișnuit la Sfânta Liturghie este păcătos, la

fel ca ceilalți?” În realitate, cel care celebrează Euharistia nu o face pentru că se consideră sau vrea să apară mai bun decât ceilalți, ci tocmai pentru că recunoaște că are mereu nevoie să fie primit și regenerat de milostivirea lui Dumnezeu, făcută trup în Isus Cristos. Toți ar trebui să simțim că avem nevoie de milostivirea lui Dumnezeu! Noi mergem la Liturghie pentru că suntem păcătoși și vrem să primim iertarea lui Dumnezeu, să participăm la răscumpărarea lui Isus, la iertarea Sa. Acel „mărturisesc” pe care îl spunem la început nu este un „pro forma”, este un adevărat act de pocăință: „din vina mea, din vina mea, din prea mare vina mea...”! Eu sunt păcătos și mărturisesc aceasta, așa începe Liturghia! Nu trebuie

să uităm niciodată că Ultima Cină a lui Isus a avut loc „în noaptea în care era trădat” (1Cor 11,23). În acea pâine și în acel vin pe care le oferim și în jurul cărora ne adunăm se reînnoiește de fiecare dată darul Trupului și Sângelui lui Cristos pentru iertarea păcatelor noastre. Trebuie să mergem la Liturghie cu umilință, ca păcătoși, și Domnul ne reconciliază.

La fel de important este să vedem calitatea raportului dintre celebrarea euharistică și viața comunităților noastre creștine. Trebuie să ținem cont mereu că Euharistia nu este ceva ce facem noi; nu este o comemorare a noastră a ceea ce Isus a spus și a făcut. Nu! **Euharistia este o acțiune a lui Cristos! Cristos este cel care acționează acolo, care este pe altar.** Este un dar al lui Cristos, care se face prezent și ne adună în jurul Său, pentru a ne hrăni din cuvântul Său și cu viața Sa. Aceasta înseamnă că misiunea și însăși identitatea Bisericii provin de aici, din Euharistie, și acolo iau mereu formă. **O celebrare poate să fie impecabilă din punct de vedere exterior, foarte frumoasă, dar dacă nu ne conduce la întâlnirea cu Isus Cristos, riscă să nu aducă nicio hrană pentru inima noastră și pentru viața noastră. În schimb, prin Euharistie, Isus Cristos vrea să intre în existența noastră și să o impregneze cu harul Său, așa încât în fiecare comunitate creștină să fie coerență între liturgie și viață.**

Inima se umple de încredere și de speranță gândindu-ne la cuvintele lui Isus prezentate în Evanghelie: „Cine mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viața veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (In 6,54). Să trăim Euharistia cu spirit de credință, de rugăciune, de iertare, de pocăință, de

bucurie comunitară, de preocupare față de cei nevoiași și față de nevoile atâtor frați și surori, având certitudinea că Domnul va împlini ceea ce a promis: viața veșnică. Așa să fie!

În ciuda faptului că este alcătuită din două părți distincte: Liturgia cuvântului și Liturgia euharistică, Sfânta Liturghie este un act unic. De aceea suntem chemați să observăm legătura intimă dintre Liturgia cuvântului și Liturgia euharistică, pentru că la fiecare Sfântă Liturghie „Biserica se hrănește cu pâinea vieții de pe masa atât a Cuvântului lui Dumnezeu, cât și a Trupului lui Cristos” (constituția dogmatică despre revelația divină *Dei Verbum*, nr. 21).

Liturgia cuvântului este o sfântă convorbire cu Dumnezeu. Prin textele sacre noi îl ascultăm când ne vorbește, iar prin *Crez* noi mărturisim credința în cuvântul său și ne adresăm lui prin rugăciune. Dumnezeu își descoperă tezaurul înțelepciunii sale, iar noi îi descoperim lipsurile noastre. Așa se naște și se hrănește în noi credința. Sfânta Maică Biserică ne îndeamnă să cunoaștem bine ceremonialul Sfintei Liturghii pentru ca toți să putem lua parte cât mai conștient și în mod activ.

Introducerea: Fiecare act creștin își are obârșia în Sfânta Treime. De aceea și Sfânta Liturghie se începe cu *semnul Sfintei Cruci*, invocând numele Treimii adorabile. Urmează *salutul* adresat poporului, apoi *antifonul* (un text care sprijină gândul celebrării respective). **Actul penitențial:** Creștinul știe că celebrarea Sfintei Liturghii este actul cel mai sfânt dintre toate actele sale de pietate. De aceea nu se poate apropia de Dumnezeu cu inimă pătată. Mărturisindu-și vinovăția, este iertat de

păcatele veniale și astfel se poate apropia de Dumnezeu cu cugetul curat. (Păcatele grave trebuie mărturisite la spovadă!) La aceasta se adaugă **invocațiile: Doamne, miluiește-ne! Cristoase, miluiește-ne! Doamne, miluiește-ne!** Bucuria celebrării festive se exprimă, încă de la început, prin cântecul *Mărire!*, care este un imn de laudă la adresat Sfintei Treimi. Urmează **Rugăciunea zilei**, prin care invocăm ajutorul lui Dumnezeu asupra noastră. Această rugăciune, numită și „Colectă”, reprezintă gândul zilei sau al situației deosebite în care ne aflăm. Ea se încheie întotdeauna cu mijlocirea lui Isus Cristos Domnul nostru, care se face în mod solemn, folosindu-se forma cea mai lungă.

LITURGIA CUVÂNTULUI este alcătuită din citirea cărților Sfintei Scripturi. Prin lecturile sacre, Cristos Mirele vorbește miresei sale, Biserica. Fiecare cuvânt al Domnului este nespus de prețios: „**Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos pentru a învăța, a dojeni, a îndrepta, a educa, în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, pe deplin pregătit pentru orice lucrare bună**” (2Tim 3,16-17). Dar masa cuvântului este pregătită de Mama Biserică pentru copiii ei. Citirile merg cronologic, crescând în importanță și valoare. Mai întâi se citește din Vechiul Testament, unde cuvântul Domnului este mai simplu, nu cere un angajament așa total și înalt; apoi, din Scrisorile Sfinților Apostoli, pentru ca Liturgia cuvântului să culmineze cu Evanghelia, care este cuvântul Mântuitorului. În zilele de lucru se folosesc de obicei două lecturi. Intenția Bisericii este de a propune, spre lectură, întreaga Sfântă Scriptură. De aceea a cuprins toate duminicile de peste an, într-un ciclu de trei ani, așa încât cei

care merg duminica la biserică, trei ani consecutiv aud întreaga Sfântă Scriptură. Pentru zilele de lucru s-a făcut un ciclu de doi ani. Ciclul duminical este anul A, B, C, ciclul ferial sau săptămânal este I și II, după cum anul este fără soț sau cu soț. Lecturile sfinte sunt însoțite, în general, de **omilie**, care este explicarea textului sacru. **Explicarea lecturilor prezintă adevărul revelat în limbajul nostru și adecvat situațiilor în care trăim.** Cuvântului proclamat și explicat îi răspundem prin credință. Mărturisirea credinței sau **Crezul** are un rol foarte important în viața creștină, deoarece nu este numai o acceptare a credinței, ci și o însușire a ei. **Crezul** nu numai că ne reamintește adevărurile principale, dar ne dă și un curaj deosebit să le mărturisim. Isus a spus: „Vă zic dar, pentru oricine va da mărturie pentru mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va da mărturie pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu” (Luca 12, 8).

Rugăciunea credincioșilor încheie Liturgia cuvântului. Ea este răspunsul nostru la cuvântul pe care ni l-a adresat Dumnezeu și-n lumina căruia ne-am dat seama de ceea ce ne lipsește în cele sufletești și trupești. Această rugăciune se mai numește și *universală*, nu atât pentru faptul că o fac toți împreună, cât mai ales pentru că este făcută pentru tot poporul. Invocațiile trebuie să cuprindă, de obicei: intenția pentru Biserică, pentru pacea și prosperitatea popoarelor, pentru cei sărmani și pentru cei de față.

În cateheza de luna viitoare vom continua prezentarea ceremonialului Sfintei Liturghii, vorbind despre Liturgia euharistică! Să cerem de la Dumnezeu harul să ne ajute să putem participa cât mai conștient și cu folos pentru sufletul nostru la fiecare celebrare liturgică!

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

ANUNȚURI

Pe 26 februarie va fi Miercurea cenușii, zi cu care va începe timpul sfânt al Postului Mare, timp al pocăinței, al iertării și al iubirii, al sobrietății și al evitării exceselor de orice fel. În această perioadă este recomandată renunțarea în beneficiul săracilor sau al suferinzilor. De asemenea, sunt interzise petrecerile zgomotoase.

Calea Sfintei Cruci, devoțiunea specifică Postului Mare, care ne ajută să medităm Patima lui Cristos, va fi celebrată marțea și vinerea, la ora 17.30, și duminica, la ora 10.30.

PAROHIA ESTE A DUMNEAVOASTRĂ! Aveți ocazia să o faceți să arate așa cum vă doriți!

Așa cum o casă este oglinda proprietarului, tot la fel parohia este oglinda celor care o alcătuiesc. Dacă vreți ca parohia dumneavoastră să fie una cu care să vă puteți mândri, aveți ocazia să contribuiți la întreținerea, la înfrumusețarea ei! Preoții care o păstoresc vin și pleacă! Aceasta este misiunea lor! Dar credincioșii care alcătuiesc parohia rămân! De aceea, nimeni nu trebuie să fie pasiv, egoist; nimeni nu trebuie să stea deoparte. Fiecare trebuie să vrea binele parohiei, să o iubească, să o frecventeze, să o facă vie.

Vă puteți ajuta parohia în mod concret completând Formularul 230, care poate fi descărcat de pe site-ul parohiei sau poate fi procurat de la biserică. Datele parohiei sunt deja completate. Dumneavoastră trebuie să completați cu majuscule Secțiunea I. DATE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI, apoi, în josul paginii, să vă semnăți și să puneți data.

Formularul 230 se completează în 2 exemplare și poate fi depus personal la Administrația Finanțelor Publice de care aparține contribuabilul sau poate fi adus la Biroul parohial. În acest caz, trebuie completată și SECȚIUNEA IV cu DATELE DE IDENTIFICARE A ÎMPUTERNICITULUI: PAROHIA ROMANO-CATOLICA ADORMIREA MAICII DOMNULUI, CIF 11706487, STR. DRUMUL TABEREI, NR. 38A, SECTOR 6, BUCUREȘTI

Termenul limită de depunere a formularelor este 25 mai.